

skønt det kostede os meget at resignere, da vi vidste, at det ikke økonomisk var nogen heldig Plads, der var valgt. Nu efter at man har ødelagt de økonomiske Forhold ved Anstalten, har Direktionen den Dristighed at skrive, at den intet Valg havde. Professor Keller havde i alt Fald det Valg, at han kunde sige til sine Meddirektører: Hvis I ikke ville gaa med til en fornuftig Ordning, hvis I ikke ville som jeg, saa kan jeg gaa min Vej. Men han synes ikke at have anvendt dette Argument over for sine Meddirektører. Det er over for Folketinget, at han har anvendt det. Jeg skal nu resumere. Det er godtgjort, at hvad Ministeren har sagt i Folketinget har været værdiløst, det er godtgjort, at man har brudt med Lovens Forudsætninger, det er godtgjort, at der uden for dem er udgivet Beløb, der synes at naa op til henad  $\frac{1}{3}$  Mill. Kr., og det er godtgjort, at Direktionen ikke har været sin Opgave voksen, og at Anstaltens økonomiske Forhold ere næsten ødelagte. Dette med Hensyn til Fortiden, og jeg kommer derefter til Nutiden og til Anstaltens fremtidige Forhold:

Jeg skal dog først gøre et lille Side-spring foranlediget ved en Skrivelse fra Bestyrelsen for Anstalten Ebberødgaard, der er dateret 5te Marts 1900, og som findes i Betænkningen. Det oplyses i denne Skrivelse, at man i Efteraaret 1898 har paabegyndt Opførelsen af et Sygehus til ca. 60,000 Kr., samt af en Overlægebolig til ca. 20,000 Kr., altsaa i alt Byggefretagender til et Beløb af 80,000 Kr. Det er noget, der oplyses nu, efter at Forslaget om de Kellerske Anstalter forlængst er vedtaget. Men hvad sagde man til os, da det gjaldt om at faa os til at vedtage Lovforslaget, og da vi gik og vare bange for, at Anstalterne vilde benytte deres Overskud til at lave Nybygninger. Ministeren sendte da i Foraaret 1898 en Skrivelse, hvoraf det fremgik, at der i den Etage, der støder op til Sygeafdelingen paa Ebberødgaard, netop var Plads til et Sygehus. Altsaa, man gav i Foraaret 1898 Udvalget det Indtryk, at man ikke vilde bygge et Sygehus paa Ebberødgaard, fordi vi frygtede for at faa et Beløb dertil paa Nybygningskontoen. Efter at Lovforslaget er

vedtaget, begynder man saa paa Byggefretagender til et Beløb af 80,000 Kr.

Jeg haaber, at Tinget herigennem har faaet et Indtryk af, hvad en selvejende Institution er for noget. Men hvorledes forholder det sig med Ministerens Autoritet? Den ærede Minister svarer og har forleden svaret det ærede Medlem for Langeland og ogsaa tidligere stadig udtalt, at de Kellerske Anstalter ere en selvejende Institution, naar der var Tale om de økonomiske Forhold, og ligeledes forleden, da der var Tale om de administrative Forhold, om Spørgsmaalet Sinding. Jeg maa gøre den ærede Minister opmærksom paa, at det er en Institution, der sorterer under ham, og at Ministeren gennem de Vedtægter, han kan udstede for denne Institution, har en Mulighed for at gøre sin Autoritet gældende. Hvad har Ministeren gjort lige over for Bestyrelsen for Ebberødgaards Anstalt? Denne Bestyrelse, som i Foraaret 1898 faar ham til at indgive en Skrivelse til Udvalget, som gaar ud paa, at der er en Plads til en Sygeafdeling i det nu eksisterende Hus, og som derefter i Efteraaret samme Aar gaar hen og begynder en Bygning til et Beløb af 80,000 Kr. I Forbindelse dermed spørger jeg: Hvad har Ministeren gjort lige over for de Kellerske Anstalters Direktion, efter at Ministeren er bleven bekendt med dette Misbrug af Loven og disse Overskridelser af Loven?

Saa staar jeg ved det sidste Spørgsmaal, som jeg ikke skal dvæle videre ved, og det er Spørgsmaalet: Hvad nu? Den ærede Ordfører for Tillægsbevillingsloven har allerede omtalt, at Direktionen, som jo synes at have Lyst til at dirigere alt i denne Verden, saaledes ogsaa Indkøb af Mursten og Jærnbjælker, ogsaa har tænkt sig, hvad der nu skal ske. Den har tænkt sig tre Ting. For det første skulde der nu gives Direktionen Ret til at optage en Prioritet i Anlægget. Dette er et nyt Forsøg paa at bryde med Lovens Forudsætninger, thi det var bestemt forlangt af Folketinget og bestemt hævdet af Ministeren, at de ikke skulde faa Lov til at optage noget Prioritetslaan. Den anden Udvej, som den ærede Ordfører for Tillægsbevillingsloven omtalte, var den, at man